

Ett nytt nummer (nr 15) av *Svenska psykoanalytiska föreningens skriftserie* är ute nu, på det mycket aktuella temat "identitet".

Identitet är idag ett vida använt begrepp. Det skrivs och talas mycket om exempelvis "sexuell identitet", "nationell identitet", "kulturell identitet" och "identitetspolitik". Det är samtidigt ett begrepp som psykoanalysen inte har ägnat så mycket uppmärksamhet. Så vad kan psykoanalysen bidra med?

Identitet uppfattas nog av de flesta som en medveten upplevelse av vem jag är och psykoanalysen utforskar oftast fenomen som handlar om den omedvetna världen. Men man kan samtidigt säga att psykoanalysen försöker förstå medvetna fenomen utifrån grundtanken att de alltid har rötter ner i det omedvetna. Förståelsen av vad som sker inom oss, vad som får oss att formera vår personlighet, är en central fråga för psykoanalysen. Vi vet att ingen är herre i sitt eget hus, att vi alltid påverkas av vårt inre, omedvetna universum. Och detta måste ju i någon mening handla om vilka vi är – om vår identitet – men i en djupare mening än bara vilka vi medvetet upplever eller tror oss vara.

Vi vill i detta nummer, vid sidan av vår tids olika användningar av identiteten, utreda vad ett psykoanalytiskt tänkande får för betydelse för förståelsen av identitetsupplevelsen. Numret består av Gunnar Berggrens inledning; Johan Erikssons filosofiskt psykoanalytiska betraktelser över hur vi kan närma oss en förståelse av fenomenet identitet; Pirjo Lantz analys av Sofi Oksanens bok "Stalins kossor", där huvudpersonen får utgöra en utgångspunkt för tankar om identitetens kalejdoskopiska karaktär och vilka följder det kan få när fundamenten för upplevelsen av identitet tas ifrån oss; Emil Sörman Korbutiaks beskrivning av erfarenheter från arbete med transpersoner, där kroppen blir den arena där kampen om identiteten utspelar sig; och slutligen Charlotta Björklinds exposé över identitetsbegreppets utveckling inom psykoanalytisk teori, från Freud fram till våra dagar.

Vi hoppas att dessa texter ska hjälpa läsaren att se en djupare komplexitet i identitetsbegreppet – att vem vi är inte på något enkelt sätt låter sig förstås och beskrivas. Att det rentav alltid finns något i vår upplevelse av vilka vi är som vi inte kan förstå.